

Tajemný Hrad

Daniel Hůlka

Lorraine

Kam jsi mě to ,větře, zavál koncem března ?

Do karpatských lesů na tajemný hrad.
Do těch cizích končin, kde mě nikdo nezná,
které ale z dětství já bych měla znát.

Dětství je jen příběh, co se dovypráví,
a tak naši paměť málo zatěžká.
Lítával tu motýl. Myslím - oko paví.
Možná se tu někde vznáší dodneška.

Ale ne tady ! Tady ne !
Motýlů se tu nedoberem,
přítmí se v sídle snoubí s šerem
v jediném temném akordu.
Tak jako u nás v Bradfordu.

Leč v něčem se to liší.
Vždyť zde se žije v plyši,
hm, na úrovni vyšší
je zdejší pohodlí.

Ne, nikde žádné kříže,
ten bohatý pan kníže
se učí od Paříže
a moc se nemodlí.

To bratříčka by hnětlo.
A hele ! Budiž světlo !
Jakoby z nebe slétlo,
jak proutkem kdyby šleh !

Co, probůh, se to děje ?
I víno nalité je !
Ty čáry čaroděje
mi trochu vzaly dech.

Zlí skřítkové a saně
jsou přelud, nedám na ně.
Jsem zkrátka na Balkáně,
mrav jiný, jinší kraj.

Však jde-li o přízraky
a báby všelijaký...
Tak sbalím saky paky
A mějte se tu fajn !

No maucta ! - To jsem se vás lekla !
Byla tu tma, tak jsem si řekla,
že to tu trochu rozsvítím !
A vy jste přišel mezitím ...
Řekli mi, ať se vypravím
za milým příbuzným ...
Dracula

Lorraine

Dracula

Lorraine

Dracula
Lorraine

Dracula

Lorraine

Dracula
Lorraine
Dracula
Lorraine

Já vím.

Raněna skolem otcovým
byla jsem nucena ...
Ó, vím.

Má matka, když ještě žila,
ten dopis pro vás připravila...

Já vím. Už jsem ho četl.
Sorry !
To víte, majetkové spory !
Než právníci je vyřeší,
já hledám přístřeší.

Tak ty jsi Lorraine ! Lorelay !
Já připíjím ti na zdraví.
Ten pohár plný po okraj
spíš o zdraví mě připraví.
Na víno nesmíš zanevřít.
Budu mít po něm asi špičku.
A co ti ještě bere klid ?
To, zda vám můžu říkat "strýčku".

Dracula
Lorraine

Dracula

Lorraine
Dracula

Lorraine
Dracula

Lorraine
Dracula
Lorraine
Oba
Dracula

Já, k čertu, nejsem žádný strýc !
Promiňte mi mou vinu.
Snad jsem to jinak měla říct.
A co když neprominu ?

Cítím, jak parfém laciný
do tkáně tvé se vpíjí.
Promiňte, nemám na jiný.
Ne, to se nepromíjí.

Tvůj hlas i vůně obstojí.
Co však s tvou hebkou šíjí ?

Promiňte, nejsem v závoji ...
Ne, to se nepromíjí.

Zítřka se sejdem v zahradě.
A co když se tam minem ?
Odpověď je pak nasnadě.
Ne, to si neprominem !
Ne, to si neprominem !
Ne, to si neprominem !